

ÎNCHEIERE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Anei Roman împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 iunie 2016,

c o n s t a t ă

La 18 mai 2016, Roman Ana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că la 19 septembrie 2015 a încheiat căsătoria cu Roman Veaceslav, care activează în calitate de colaborator al Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI. La XXXX a născut copilul XXXX XXXX, fapt confirmat prin certificatul de naștere nr. XXXX din XXXX.

Indică Roman Ana că dat fiind faptul că nu este încadrată în câmpul muncii și se află la întreținerea soțului asigurat Roman Veaceslav, la 21 martie 2016 s-a adresat către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale cu o cerere prealabilă, prin care a solicitat achitarea indemnizației de maternitate. Prin răspunsul nr. 19/7-R-49/17 din 18 aprilie 2016, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale a refuzat achitarea indemnizației, pe motiv că o asemenea cerere urma a fi înaintată către Casa Națională de Asigurări Sociale.

Consideră reclamanta neîntemeiat și ilegal răspunsul pârâtului, deoarece potrivit procesului verbal nr. 14 privind refuzul în stabilirea indemnizației de maternitate, Comisia pentru stabilirea prestațiilor de asigurări sociale din cadrul DG CTAS Botanica a respins cererea Anei Roman de acordare a indemnizației de maternitate pe motiv că colaboratorii Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nu sunt supuși asigurării sociale de stat. Prin urmare, la caz indemnizația de maternitate urmează a fi achitată soției care nu este angajată în câmpul muncii și se află la întreținerea soțului, de către angajatorul ultimului - Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale.

Solicită reclamanta recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 19/7-R-49/17 din 18 aprilie 2016 cu obligarea acestuia de a-i achita indemnizația de maternitate, ce include concediu prenatal și concediu postnatal cu o durată de 126 zile calendaristice, precum și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 iunie 2016, acțiunea a fost admisă cu recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI nr. 19/7-R-49/16 din 18 aprilie 2016. S-a obligat Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale să achite Anei Roman indemnizația de maternitate, ce include concediul prenatal și concediul postnatal cu o durată de 126 zile din salariul mediu al soțului Roman Veaceslav. Totodată, s-a încasat din contul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale în beneficiul Anei Roman cheltuielile de asistență juridică în mărime de 500 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 iunie 2016.

Instanțele de judecată au constatat că potrivit prevederilor art. 4 alin. (1) pct. 2 din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 08 iulie 1999, în sistemul public, sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii persoanele care sunt numite la nivelul autorității executive și respectiv, colaboratorii Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale sunt persoane asigurate de stat și se bucură de dreptul la indemnizații din fondurile de asigurări sociale. Prin urmare, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale este obligat în calitate de angajator să achite Anei Roman indemnizația de maternitate.

La 15 februarie 2017, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016 și hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 iunie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale a invocat încălcarea normelor de drept material și procedural de către instanța de apel, fapt ce a dus la soluționarea greșită a pricinii.

Indică recurentul că potrivit art. 30 din Legea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 93 din 05 aprilie 2007, colaboratorii Serviciului sunt supuși asigurării obligatorii de stat, dar nu și asigurărilor sociale de stat. Astfel, din salariul colaboratorilor nu se rețin plățile în bugetul asigurărilor sociale și respectiv, nu cad sub

incidența Legii privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale.

Declară Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale că Legea bugetului asigurărilor sociale de stat nu prevede încasarea pentru colaboratorii atestați a contribuțiilor de asigurări sociale de stat, inclusiv indemnizației de maternitate, deoarece colaboratorii acestui serviciu dispun de grad și statut special în conformitate cu Legea nr. 93 din 05 aprilie 2007. Astfel, de indemnizația de maternitate pot beneficia doar angajatele sau soții acestora în cazul în care au contribuit la fondul național de asigurări sociale, cu atât mai mult că indemnizația de maternitate se suportă integral din bugetul asigurărilor sociale de stat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016 redactată integral, a fost expediată în adresa Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale la 20 ianuarie 2017 potrivit scrisorii de însoțire nr. 537 (f.d. 70).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale la 15 februarie 2017 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 06 martie 2017, în adresa intimatei Roman Ana a fost expediată copia recursului declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimata nu și-a valorificat dreptul respectiv și nu a prezentat referință.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut ca temei al admisibilității recursului argumentul invocat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, precum că colaboratorii Serviciului sunt supuși asigurării obligatorii de stat, dar nu și asigurărilor sociale de stat și respectiv, nu cad sub incidența Legii privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale și nu beneficiază de indemnizații de maternitate, din următoarele.

Potrivit art. 4 alin. (1) pct. 2 din Legea privind sistemul public de asigurări sociale, în sistemul public, sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii persoanele care sunt numite la nivelul autorității executive, fapt expres prevăzut și de art. 30 din Legea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 93 din 05 aprilie 2007, care stipulează că colaboratorii Serviciului sunt supuși asigurării obligatorii de stat în condițiile și în modul stabilite de legislație.

Conform art. 5 alin. (1) lit. d) și alin. (3) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, asigurații din sistemul public de asigurări sociale au dreptul la indemnizație de maternitate. Modul de acordare a prestațiilor de asigurări sociale se stabilește de Guvern.

Prin prisma pct. 6 din Regulamentul „Cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă” aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 108 din 03 februarie 2005, stabilirea, calcularea și plata indemnizațiilor se efectuează de către unitatea în care își desfășoară activitatea de bază angajatul (unde se păstrează carnetul de muncă) prin contract individual de muncă.

De asemenea, potrivit pct. 21 din același Regulament, indemnizația de maternitate (sarcină și lăuzie) se stabilește asiguratelor, soțiilor aflate la întreținerea soților asigurați care au dreptul la concediu de maternitate ce include concediul prenatal și concediul postnatal. În cazul în care soția se află la întreținerea soțului salariat, indemnizația de maternitate se stabilește pe numele soției la locul de bază al soțului.

Prin urmare, colaboratorii Serviciului sunt persoane asigurate de stat și de indemnizația de maternitate pot beneficia angajații și soțiile acestora aflate la întreținerea lor din bugetul de stat la locul de muncă a soților.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic